

Начало>Предприемане на съдебни действия>Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси>

Европейска заповед за заповор на банкови сметки

Европейска заповед за заповор на банкови сметки

Хърватия

Член 50, параграф 1, буква а) — Съдилища, компетентни да издават европейска заповед за заповор на банкови сметки

Съдилищата, определени като компетентни да издават заповед за заповор, посочени в член 6, параграф 4 от регламента, са хърватските съдилища, които са компетентни да се произнесат по делото по същество в съответствие със Закона за съдилищата (*Zakon o sudovima*) (*Narodne Novine* (NN; Официален вестник на Република Хърватия) № 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22 и 16/23), Гражданския процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) (NN № 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 и 114/22; наричан по-долу „ZPP“) и други специфични разпоредби. В Република Хърватия тези съдилища са районните съдилища (*općinski sudovi*; ед. ч. *općinski sud*) и търговските съдилища (*trgovački sudovi*; ед. ч. *trgovački sud*), в които се провеждат производства на първа инстанция.

Член 50, параграф 1, буква б) — Орган, определен за компетентен да получава информация за сметката

Органът, компетентен да получава информация за сметката или сметките на длъжника съгласно член 14 от регламента, е:

Агенция „Финанси“ (*Financijska agencija*)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Croatia

безплатен телефонен номер: +385 0 800 0080

адрес на електронна поща: info@fina.hr

Член 50, параграф 1, буква в) — Методи за получаване на информация за сметката

Информация за сметката, посочена в член 14, параграф 5 от регламента, се получава чрез достъп на информационния орган до съответната информация, когато тази информация се съхранява от публични органи или администрации в регистри или по друг начин (член 14, параграф 5, буква б) от регламента).

Член 50, параграф 1, буква г) — Съдилища, в които може да бъде подадена жалба срещу отказ за издаване на европейската заповед за заповор на банкови сметки

Съдът, компетентен да се произнася по жалба съгласно член 21 от регламента, която кредиторът е подал пред първоинстанционен съд срещу решение, с което изцяло или частично е била отхвърлена молбата на кредитора за издаване на заповед за заповор, е съд от по-висша инстанция, компетентен да се произнася по жалба срещу решение, с което се отхвърля предложение за обезпечение (жупански (окръжен) съд (*županijski sud*), или Висшият търговски съд на Република Хърватия (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) — член 34а и член 34в от ZPP, NN № 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 и 114/22 във връзка с член 21, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon* — OZ) — връзки:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_12_148_2993.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_25_405.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2019_07_70_1447.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_07_80_1170.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_114_1713.html

Поради това, ако молбата за издаване на заповед за заповор е изцяло или частично отхвърлена с решение на районен съд, кредиторът ще подаде жалба пред жупанския (окръжен) съд чрез районния съд, докато, ако такова решение е постановено от търговски съд, кредиторът ще подаде жалба срещу решението пред Висшия търговски съд чрез въпросния търговски съд.

Член 50, параграф 1, буква д) — Органи, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на европейска заповед за заповор на банкови сметки и други документи

Органът, определен като компетентен за получаването, предаването и връчването на заповедта за заповор и други документи съгласно член 14, параграф 4 от регламента, е:

районен граждански съд на Загреб (*Općinski građanski sud u Zagrebu*)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Член 50, параграф 1, буква е) — Орган, компетентен да изпълни европейската заповед за заповор на банкови сметки

Органът, компетентен да изпълни заповедта за заповор в съответствие с глава 3 от регламента, е:

Агенция „Финанси“ (FINA)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Croatia

безплатен телефонен номер: +385 0 800 0080

адрес на електронна поща: info@fina.hr

Член 50, параграф 1, буква ж) — До каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган заповор

Разплащателна сметка, която се управлява от доставчик на платежни услуги от името на един или повече потребители на платежни услуги и която се използва за извършване на платежни операции, може да бъде изцяло заповорана.

Средствата, държани по сметка на пълномощник, не могат да бъдат заповорани, когато това е забранено по закон.

Член 42 от Закона за несъстоятелността на потребителите (*Zakon o stečaju potrošača*) (NN № 100/15, 67/18 и 36/22; наричан по-нататък „ZSP“)

гласи, че комисарят по несъстоятелността има задължение да открие отделна текуща сметка във финансова институция за всеки отделен потребител, по отношение на когото е образувано производство по несъстоятелност съгласно съдебно решение — връзки:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2015_09_100_1936.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2018_07_67_1364.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_03_36_432.html

Това е текуща сметка, която комисарят в производството по несъстоятелност на потребителя открива във финансова институция на свое име от името на въпросния потребител. Комисарят може да използва тази отделна сметка само за целите на получаването и извършването на плащания, свързани с управлението и разпореждането с масата на несъстоятелността на потребителя, който е обект на производство по несъстоятелност, като комисарят е задължен да води отделно от своите собствени активи всички плащания по сметката, свързани с управлението и разпореждането с масата на несъстоятелността.

В член 42, параграф 4 от ZSP се предвижда средствата в отделната сметка да не могат да подлежат на принудително изпълнение по отношение на комисаря, а в случай на несъстоятелност или смърт на комисаря такива средства не са част от неговата маса на несъстоятелност или наследствено имущество.

Предвид факта, че в случай на несъстоятелност на потребител комисарят действа като негов представител, тази сметка може да се смята за сметка на пълномощник, съдържаща както средствата на комисаря, така и средствата на един или повече потребители, по отношение на които е образувано производство по несъстоятелност, но средствата на потребителя, представляван от комисаря, не могат да подлежат на принудително изпълнение или запор на сметка, когато производството се провежда по отношение на комисаря.

Член 50, параграф 1, буква з) — Правила, приложими за суми, освободени от запор

Сумите, освободени от налагане на запор съгласно член 31 от регламента, са определени в член 172 от OZ (Освобождаване от принудително изпълнение) и член 173 от OZ (Ограничаване на принудителното изпълнение).

Ако длъжникът получава възнаграждение и помощи, посочени в член 172 от OZ, които са освободени от принудително изпълнение, или сумите, посочени в член 173 от OZ (Ограничаване на принудителното изпълнение), той е задължен да уведоми FINA за това, в съответствие с член 212 от OZ.

Връзките към Закона за принудителното изпълнение (NN № 112/12, 93/14, 73/17, 131/20 и 114/22) са:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_10_112_2421.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2014_07_93_1877.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2017_07_73_1770.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2020_11_131_2487.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_114_1716.html

В съответствие с член 173 от OZ освободените от принудително изпълнение суми са, както следва:

- 1) Ако заплата на длъжника в изпълнителното производство подлежи на принудително изпълнение, сумата, равна на две трети от средната нетна заплата в Хърватия, се освобождава от запор. Ако принудителното изпълнение се извършва за събиране на законоустановено вземане за издръжка или иск за обезщетение за вреди, причинени от увредено здраве или намаляване, или загуба на работоспособност, както и за обезщетение за загуба на издръжка поради смърт на лицето, което е предоставяло издръжката, сумата се определя на половината от средната нетна заплата в Хърватия, освен когато принудителното изпълнение се извършва с цел принудително събиране на парични средства, дължими като издръжка за дете. В тези случаи сумата, освободена от запор, е една четвърт от средната нетна заплата на лице, наето от юридически лица в Хърватия, през предходната година.
- 2) Ако длъжникът в изпълнителното производство получава заплата, която е по-ниска от средната нетна заплата в Хърватия, сумата, равна на три четвърти от заплатата на длъжника в изпълнителното производство, но не повече от две трети от нетната работна заплата в Хърватия, е освободена от запор. Ако принудителното изпълнение се извършва за събиране на законоустановено вземане за издръжка или иск за обезщетение за вреди, причинени от увредено здраве или намаляване, или загуба на работоспособност, както и за обезщетение за загуба на издръжка поради смърт на лицето, което е предоставяло издръжката, сумата се определя на половината от нетната заплата на длъжника в изпълнителното производство, освен когато принудителното изпълнение се извършва с цел принудително събиране на парични средства, дължими като издръжка за дете. В такива случаи сумата, освободена от запор, е една четвърт от нетната заплата на длъжника в изпълнителното производство.
- 3) Терминът „средна нетна заплата“ по смисъла на параграф 1 от този член е средната сума, изплатена като месечна нетна заплата на лице, наето от юридически лица в Хърватия в периода между януари и август на текущата година, която се определя от Хърватското статистическо бюро (*Državni zavod za statistiku*) и се публикува в NN не по-късно от 31 декември на текущата година. Определената по този начин сума се прилага през следващата година.
- 4) Разпоредбите на параграфи 1 и 2 от този член се прилагат също по отношение на изпълнението, когато на запориране подлежи всяко обезщетение, изплатено вместо заплата, обезщетение за намалено работно време, обезщетение за намалена заплата, пенсия, заплащане на военнослужещи и заплащане, получено от лица на служба в запаса, докато са на военна служба, и всички други постоянни парични доходи, платени на цивилни и военнослужещи, с изключение на доходите, посочени в параграфи 5 и 6 от този член.
- 5) Принудително изпълнение чрез налагане на запор на доходи, получени от лица с увреждания като парично обезщетение за физическо увреждане и като добавка за грижи, може да се извърши само за събиране на законоустановено вземане за издръжка или иск за обезщетение за вреди, причинени от увредено здраве или намаляване, или загуба на работоспособност, както и за обезщетение за загуба на издръжка поради смърт на лицето, предоставяло издръжката, в който случай сумата се определя на половината от този доход.
- 6) Принудително изпълнение чрез запор върху доходи, получени по договор за пожизнено подпомагане и договор за пожизнено плащане на годишна рента, както и доходи, получени по животозастрахователен договор, може да се извършва само върху частта от доходите, която надвишава главницата, използвана за изчисляване на размера на подпомагането за издръжка.
- 7) Разпоредбите на параграфи 1 и 2 от този член се прилагат и когато изпълнението се извършва относно доходи, които не са от заплата, пенсия или приходи от търговски и занаятчийски дейности на самостоятелно заети лица, свободни професии, селско и горско стопанство, собственост и права на собственост, капитал или застраховка („други доходи“ в съответствие с отделни правила), ако длъжникът в изпълнителното производство може да докаже посредством публичен документ, че тези доходи са единствените му постоянни парични доходи.

Средната нетна месечна заплата, която се изплаща на служителите на юридически лица в Хърватия за 2022 г., е 7653 HRK (

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_125_1909.html)

Член 50, параграф 1, буква и) — Такси, ако се начисляват такива от банките, за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставянето на информация за сметка и информация за това коя страна трябва да заплати тези такси

FINA и банките имат право да начисляват такса за изпълнение на заповедите за запор и за изпълнение на принудителното събиране и обезпечаването по отношение на средствата по сметките в съответствие с Правилника за вида и размера на таксите за изпълнение на задачите, определени в Закона за изпълнение на принудителното събиране по отношение на средствата (NN, № 105/10, 124/11, 52/12 и 6/13; наричан по-долу „Правилника“) — връзки:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_09_105_2831.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_11_124_2491.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_05_52_1278.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_01_6_90.html

Член 6 от Правилника гласи, че таксата трябва да бъде платена от длъжника.

В Правилника се определя таксата за изпълнение на задачите, определени в Закона за изпълнение на принудителното събиране по отношение на средствата (NN № 91/10 и 112/12).

В Правилника се определят два вида такси:

1. за принудително събиране по отношение на средства на длъжника в изпълнителното производство, и
2. за справка и предоставяне на данни от Единния регистър на сметките.

Таксите за принудително събиране по отношение на средствата на длъжника в изпълнителното производство са разделени на четири групи: разглеждане на възможността за прилагане на изпълнително основание

изчисляване на лихвата

прилагане на изпълнително основание

предоставяне на данни, копия и удостоверения от Регистъра на реда на изпълнителните основания.

Таксата за разглеждане на възможността за прилагане на изпълнително основание и таксата за изчисляване на лихвата се събират от FINA за получаване на изпълнителни основания (сумата по искове, която длъжникът трябва да плати на кредитора в съответствие с решението на съда) и се вписват в регистъра. Такса се събира и за да се провери дали изпълнителното основание съдържа необходимите данни за изпълнението, и за изчисляването на лихвата. Тези две такси, заедно с таксата за прилагане на изпълнително основание, се плащат изцяло от длъжника.

Приходите от таксата за прилагане на изпълнителното основание се разпределят между FINA (55%) и банките (45%). Приходите се разпределят между банките пропорционално на общия брой на сметките, които длъжникът има във всяка отделна банка към датата, на която се събира таксата, в съответствие с данните в Единния регистър на сметките.

Таксата за предоставяне на данни, копия и удостоверения от Регистъра на реда на изпълнителните основания се плаща предварително от заявителя, въз основа на искане за плащане. Лицето, което подава молба до FINA, трябва да представи доказателства за плащането, след което това лице получава исканите данни и копия, и се издава фактура за предоставената услуга.

Таксите на FINA за справка и предоставяне на данни от Единния регистър на сметките се начисляват чрез такса за справка с данни с използване на уеб или онлайн услуга, или такса за предоставяне (или изтегляне) на данни от Единния регистър на сметките в електронен формат или на хартиен носител.

FINA приема ценоразпис, съдържащ размера на таксите, въз основа на решение на своя управителен съвет, а Министерството на финансите одобрява предложения ценоразпис. Ценоразписът се публикува на официалната уебстраница на FINA. Върху всички такси в ценоразписа се начислява ДДС.

Връзка към извадка от ценоразписа на FINA — такси за изпълнение на задачите, определени в Закона за изпълнение на принудителното събиране по отношение на средствата.

Член 50, параграф 1, буква й) — Тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за заповед

За изпълнението на заповедта за заповед FINA и банките начисляват таксите, определени в член 43 от регламента, въз основа на Правилника. FINA начислява такса за предоставяне на данни, копия и удостоверения от Регистъра или данни за сметката. Размерът на таксите е определен в член 8 от Правилника.

Размерът на таксите, посочени в член 3 от Правилника, се определя, както следва:

Сериен №	Описание на услугата	Основа за изчисляване	Сума в HRK
	<i>Принудително събиране по отношение на средствата</i>		
1.	Разглеждане на възможността за прилагане на изпълнително основание	изпълнително основание	65,00
2.	Изчисляване на лихвата	главница	7,00
3.	Прилагане на изпълнително основание		
3.1.	Еднократно възстановяване на цялата сума от средствата, депозирани в една банка	изпълнително основание	17,00
3.2.	Еднократно възстановяване на цялата сума от средствата, депозирани в няколко банки	изпълнително основание	39,00
3.3.	Принудително събиране в случай на заповед на банкова сметка и забрана за достъп до средствата	изпълнително основание	110,00
4.	Предоставяне на данни, копия и удостоверения от Регистъра		
4.1.	— на хартиен носител	страница	43,00
4.2.	— под формата на файл	сричка	0,20 най-малко 21,00

Съгласно точка 4 от този параграф върху таксите се начислява ДДС.

Размерът на таксите, посочени в член 7 от Правилника, се определя, както следва:

Сериен №	Описание на услугата	Основа за изчисляване	Сума в HRK
	<i>Справка и предоставяне на данни от Единния регистър на сметките</i>		
1.	Справки с данни чрез уебсайта на <i>агенцията</i> и <i>онлайн</i> услуги		
1.1.	— справка	проучващо запитване	0,80
1.2.	— справка в подразделите	сричка	0,20
2.	Справки с данни чрез уебсайта на <i>агенцията</i>		

2.1.	– абонамент за полугодие	потребител	298,37
2.2.	– годишен абонамент	потребител	498,37
3.	Изтегляне		
3.1.	– от уебсайта на <i>агенцията</i>	сричка	0,10
3.2.	– чрез онлайн <i>услугите</i> на агенцията	сричка	0,10
3.3.	– услуги чрез запис на CD	сричка	0,10
4.	Справка с данни		
4.1.	– на хартиен носител	всяка нова страница	19,51
4.2.	– под формата на файл	сричка	0,20
			най-малко 19,51

Съгласно този параграф върху таксите се начислява ДДС.

Член 5, параграф 1 от този Правилник гласи, че таксите за принудително изпълнение трябва да бъдат разпределени между FINA и банките, на които в процедура съгласно изпълнително основание FINA е разпоредила да извършат възстановяване на дължимите суми, като FINA трябва да получи 55% от всяка такса, а банките — 45%.

В производство за получаване на заповед за запор или средство за правна защита срещу заповед за запор трябва да се плати съдебна такса, която се определя въз основа на стойността на молбата в съответствие със Закона за съдебните такси (NN, № 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 и 110/15; наричан по-долу „ZSP“) — вж. уведомление във връзка с член 50, параграф 1, буква н) от регламента.

Член 50, параграф 1, буква к) — Степенуване, ако има такова, на равностойните национални заповеди

Степенуването съгласно член 32 от регламента се урежда от член 78 от OZ, който предвижда, че когато няколко кредитори подават парични иски срещу един и същ длъжник и за един и същ предмет на принудително изпълнение, тези иски се уреждат в последователността, в която кредиторите са придобили правото на уреждане съгласно този предмет, освен ако не е предвидено друго по закон.

Последователността на интересите във връзка с обезпечението на няколко кредитори се определя въз основа на датата на получаване на заповедта за запор (член 180 от OZ) — връзка: <https://narodne-novine.nn.hr/>

Член 50, параграф 1, буква л) — Съдилища или орган по изпълнението, компетентни да предоставят средство за правна защита

Органът, компетентен да се произнася по молба от длъжник за отмяна или изменение на заповед за запор съгласно член 33 от регламента, е хърватският съд, който е издал заповедта за запор.

Органът, компетентен да се произнася по молба от длъжник за ограничаване или прекратяването на изпълнението на заповед за запор в

Република Хърватия съгласно член 34, параграфи 1 и 2 от регламента, е:

районен граждански съд на Загреб (*Općinski građanski sud u Zagrebu*)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Член 50, параграф 1, буква м) — Съдилища, до които се подава жалба, и срок, ако има такъв, за подаване на жалбата

Съдът, компетентен да се произнася по жалба срещу решение на първоинстанционния съд съгласно член 37 от регламента във връзка с член 33, член 34 и член 35 от регламента, е съдът от по-висша инстанция, който е компетентен да се произнася по жалба срещу решение относно обезпечението (жупански (окръжни) съдилища или Висшият търговски съд на Република Хърватия — член 34а и член 34в от Гражданския процесуален закон (ZPP), във връзка с член 21, параграф 1 от OZ).

Жалба се подава в срок от осем дни от датата на връчване на решението (член 11 от OZ) и трябва да се подаде чрез съда, който е постановил решението (член 357 от ZPP).

Член 2, параграф 1, точка 9) от OZ гласи, че изразът „решение относно обезпечението“ означава решение, предоставящо, частично или цялостно, предложение за обезпечение или разпореждащо *служебно* обезпечението.

Член 50, параграф 1, буква н) — Съдебни такси

В производството за получаване на заповед за запор или средство за правна защита срещу заповед по член 42 от регламента съдебните такси се плащат въз основа на стойността на молбата, както следва:

по молба за заповед за налагане на запор като предложение за обезпечение

по решение относно молба за заповед за налагане на запор като решение относно обезпечение

по подадени документи, посочени в член 364б, параграфи 2—5 от OZ като жалби срещу решение относно обезпечението.

Освен ако не е предвидено друго, задължението да се плаща такса възниква към момента на представяне на предложението за изпълнението на заповедта за запор или подаването на жалба, както е посочено в член 4 от ZSP.

Съдебните такси могат да бъдат изчислени за всяко отделно действие, в зависимост от стойността на предмета на спора, в съответствие със следната таблица:

Над	До HRK	HRK
0,00	3000,00	100,00
3000,00	6000,00	200,00
6000,00	9000,00	300,00
9000,00	12 000,00	400,00
12 000,00	15 000,00	500,00

При сума над 15 000,00 HRK трябва да се плати такса от 500 HRK плюс 1% от сумата над 15 000,00 HRK до максималния размер от 5000,00 HRK.

Член 50, параграф 1, буква о) — Езици, които се приемат за превод на документите

Не се прилага.

Последна актуализация: 02/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.